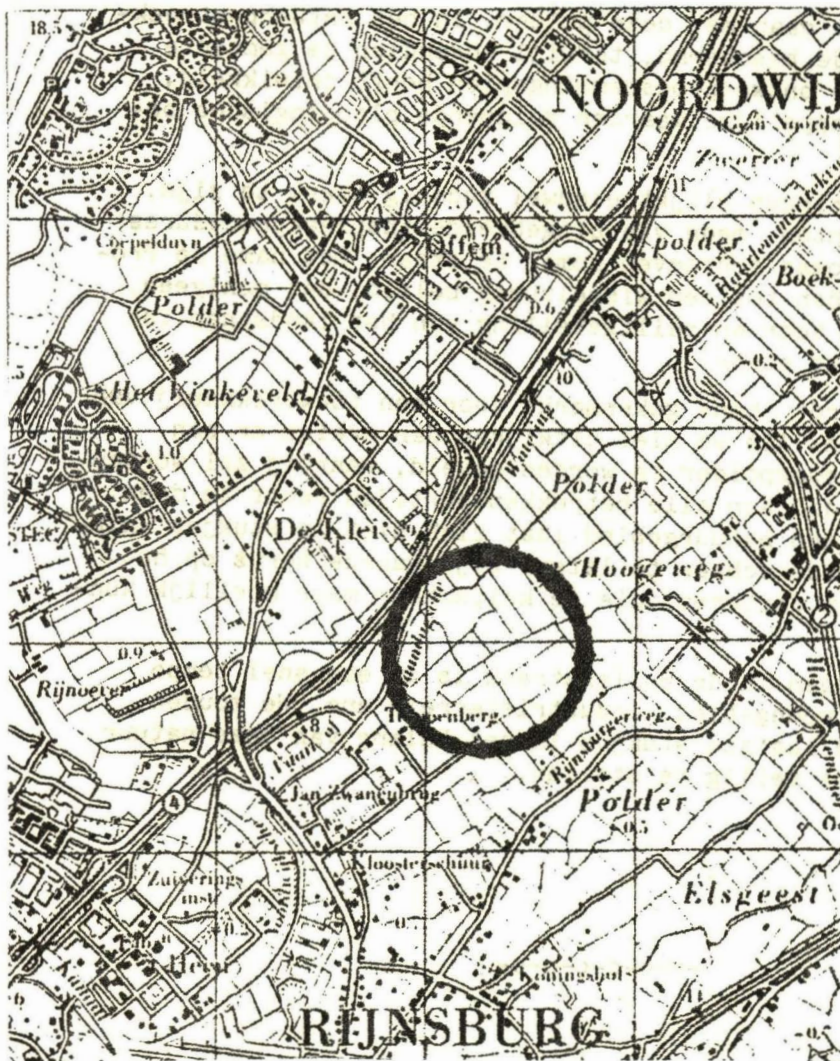

DE HOOGEWEGPOLDER, EEN BEDREIGD WEIDEVOGELGEBIED IN DE BOLLENSTREEK

Het is genoegzaam bekend, dat de laatste weidegebieden in de Bollenstreek vooral in deze tijd behoorlijk onder druk staan. Door woningbouw, uitbreiding van industrieterreinen e.d. wordt regelmatig beslag gelegd op aanwezige bloembollen- en tuinbouwgronden. Om over een zekere oppervlakte aan deze gronden te kunnen blijven beschikken, wordt vooral op dit moment uitgekeken naar de laatste weidegronden, die de Bollenstreek nog rijk is. Men

Omcirkeld: het bedreigde gebied.

speelt in op het feit, dat op verschillende weilanden geen "melk" meer aanwezig is, terwijl bovendien de technische mogelijkheden om weidegrond te scheuren of om te spuiten aanzienlijk zijn vergroot.

De Bollenstreek, gelegen te midden van de grote steden in het westen van ons land, blijkt een geliefd vestigingsoord te zijn, vooral voor vele allochtonen en bedrijven. Het is er zeker prettig wonen, mede gezien de recreatieve mogelijkheden, de aanwezige voorzieningen en de korte verbindingen naar de grote steden. Er ligt een grote druk op de Bollenstreek er: alleen met stringente planologische maatregelen kan overspoeling van de Bollenstreek enigszins worden tegengegaan. Juist aan deze planologische bescherming heeft het op verschillende plaatsen geschort, zodat de bloembollen- en bloementeel behoorlijk wat oppervlakte hebben moeten inleveren.

Deze achtergrond speelt thans

ook mee bij de ontwikkelingen rond de Hoogewegpolder, een nog rustiek weidegebied tussen Noordwijk, Vochthout en Rijnburg. Ook de gemeente Rijnburg heeft haar bloementeelgronden door woningbouw behoorlijk zien inkrimpen. Vandaar, dat zij inmiddels pogingen in het werk heeft gesteld vervangende gronden te vinden. Om tot voorstellen hiertoe te komen is in samenwerking met de Provincie in 1986 de Werkgroep Kloosterschuur/Trappenverg in het leven geroepen, waarin ondermeer vertegenwoordigers van de omliggende gemeenten, de Provincie, het Rijksconsulentschap voor de Tuinbouw zitting hebben. In augustus 1987 werd het eerste verslag van deze werkgroep openbaar gemaakt. In dit verslag kwam als voornaamste gedachte naar voren een forse uitbreiding van het glastuinbouwareaal (circa 100 ha) in noordwestelijke richting, aansluitend op het onlangs ontwikkelde glastuingebied Kloosterschuur/Trappenverg in de gemeente Rijnburg. Het grootste gedeelte van de geplande uitbreiding betreft de Hoogewegpolder, gelegen binnen het grondgebied van de gemeente Noordwijk.

De natuurwetenschappelijke waarde van de Hoogewegpolder is inmiddels dank zij verschillende inventarisaties duidelijk komen vast te staan. Zo is het de belangrijkste verblijfplaats van broed- en trekvogels in de wijde omgeving. Verder vervult dit gebied in landschappelijk opzicht een belangrijke rol o.a. als groene buffer tussen verschillende omvangrijke woonlocaties, industrieterreinen e.d. Nog niet zo lang geleden heeft de Provincie langs dit gebied een toeristisch fietspad laten aanleggen met pick-nickplaatsen en uitkijkpunten ter hoogte van deze polder.

Aanvankelijk leek het goed te gaan met deze polder. In het ontwerp-streekplan was deze polder voldoende beschermd, terwijl bovendien de gemeente Noordwijk voor dit gebied een ontwerp-bestemmingsplan heeft ontwikkeld, waarin de natuur- en landschappelijke waarden voldoende planologische bescherming genieten.

De lobby vanuit de tuinbouwkringen blijkt evenwel zodanig sterk te zijn, dat eerder ingenomen standpunten, mede via uitgebreide inspraakprocedures tot stand gekomen, weer op losse schroeven komen te staan. Met name de Provincie laat zich hier verleiden tot een wispelturig beleid, dat menigeen, die betrokken is bij de zorg voor en veiligstelling van het landschap in de Bollenstreek, verstoeld doet staan.

De sfeer rond deze polder wordt thans gekenmerkt door een touwtrekkerij van verschillende belanghebbenden. Als we niet uitkijken dan dreigt er een Salomonsoordeel over de Hoogewegpolder te worden geveld, waarbij zal worden getracht via het compromismodel aan alle betrokken partijen recht te doen. Een ding staat echter vast, een natuurgebied laat zich niet in stukjes knippen zonder onherstelbare schade achter te laten. Zijn waarde beruht op het geheel en op een veelvoud van factoren, die de knipschaar maar moeilijk kunnen verdragen.

Ruim 90% van alle weidegebieden in de Bollenstreek is in een snel tempo veranderd in tuinbouwgrond, woongebied, industrieterrein enz. We zouden toch in staat moeten zijn de laatste stukjes in het belang van onze natuur en recreatie voor de toekomst veilig te stellen.

C.M.J. Verweij

-O-O-O-O-O-O-

DROEVE KLACHT

We zijn al jaren abonnee op het "Waddenbulletin" en "Natuurbehoud", lid van "Green Peace" en de "Noordwijkse vereniging voor natuur- en vogelbescherming". En vandaag valt er een vouwblad in de bus van het Antibontcomité, waarin gruwelijke details staan over het elektrocuteren van zo'n 100.000 vossen per jaar en het vergassen van een nog groter aantal nertsen. Toch is het handig om zo'n blad in een rijke woonbuurt te verspreiden.

Het lezen van al die bladen stemt mij overigens steeds treurig. Zij komen nl. meestal bij de verkeerde mensen terecht. Het zijn de klemmenzetters, pelsdierfokkers, zeehondenjagers, legbatterijhouders, kalveren- en varkensmesters met al hun afnemers die ze zouden moeten lezen. Ik voel me onschuldig aan dit dieren, planten- en bomenleed.

Dan maar een mooie natuurfilm op een Engels of Belgisch net bekijken. Maar dan zie ik een visarend met een spartelende vis in zijn klauwen uit het water stijgen, een slang een levend medeschepsel zonder kauwen inslikken